

Jaký je první dojem návštěvníků krajského města Jihlavy?

Vzhled města je prvním dojmem, který si návštěvník utváří. Jak z tohoto pohledu vychází Jihlava?

KDU-ČSL

Město Jihlava patří mezi nejvýznamnější a nejkrásnější česká historická královská města. Památkovému centru města je vtisknuta podoba skoro osmi minulých století.

Nejvýznamnější Jihlavu vzhledově ovlivnila století královská středověká a dále století renesančního a barokního novověku, která dala městu známou siluetu, viditelnou z okolních kopců Českomoravské Vysočiny. Probourání hradeb města v 19. století nezničilo historické jádro města, ale naopak dalo za vznik velkému lesoparku Heulos, který nemá svou rozlohou a unikátní lokací v českém měřítku obdoby. Světový vrchol československé architektury v době meziválečné zasáhl Jihlavu jen okrajově, přesto se zde objevila díla mimořádná.

Vzhledově utrpělo město v druhé polovině a na konci 20. století. První ránu do organizmu města způsobil nový dopravní průtah vybudovaný po polovině minulého století v těsné blízkosti středověkého města. Dále následovalo systematické bourání dvorů historických domů a částí bloků během oprav a přestaveb města v 70. a 80. letech minulého století.

Vše vyvrcholilo zbouráním unikátní soustavy středověkých a novověkých domů uprostřed náměstí. Ani po revoluci v 90. letech minulého století se mnoho v nastoupeném destruktivním principu ničeni vzhledu města Jihlavy nezměnilo.

Bohužel k navrácení ztracené tváře významného královského města nedošlo ani v současnosti. Naopak se pokračuje v její destrukci. Systematicky je ničena mimořádná funkcionalistická architektura, tak málo, ale významně v Jihlavě zastoupená.

Likvidační dopravní obchvat vybudovaný po polovině 20. století byl navíc umocněn nevhodným umístěním velkého obchodního centra. Mimořádný zelený okruh města a lokální památky evropského významu jsou narušovány novými stavbami obchodního a rekreačního charakteru. Rozvoj okrajových částí města je chaotický a není esteticky koordinovaný. Veřejný prostor města touto zvláštní setrvačností vzhledově trpí.

Snad nové aktivity města a vzrůstající hrdost Jihlavanů zvrátí nepříznivý vývoj v návratu ztracené krásné tváře města Jihlavy.

Martin Laštovička,
zastupitel města

KSČM

První dojem návštěvníků Jihlavy závisí i na tom, odkud přijíždí.

Od Brna i Znojma se jim naskýtá pohled na krásné panoráma města a zachovalé hradby. V dopravní špičce si tento pohled mohou užít i dlouhé minuty. Od Pelhřimova je vítá pěkná Žižkova ulice s Masarykovou školou. Od Havlíčkova Brodu jsou nepřehlédnutelné dýmající komíny Kronospanu, jejichž kouř je prý vidět i z letadla. A pak záleží, kam návštěvníci města zamíří. Střed města - Masarykovo náměstí - je v dolní části přetíženo auty. Ozdobou náměstí jsou jeho kašny, morový sloup a kostel svatého Ignáce. Doporučoval bych návštěvu muzea a galerie s krásnými interiéry, rekonstruované radnice i katakomb přístupných z Hluboké ulice.

Bohužel z poslední doby toho zde k vidění moc není. Zdá se, že Jihlava dobrými nápady k oživení města nevykuká. Na rozdíl od jiných měst, například Jindřichova Hradce s velmi navštěvovanou barevnou fontánou s hudebním doprovodem.

V Jihlavě není ani příliš drobné architektury, soch, které mohou lidi upoutat. Sochařská soutěž v minulém volebním období skončila bez výsledku. Bohužel třeba z náměstíčka na Březinkách zmizelo sousoší matky s dítětem, je za plotem domova narušené mládeže. Socha ženy od kina Dukly je v lepším případě v depozitu.

Ozdobou každého města je jeho veřejná zeleň, jeho parky. Zde může zaujmout podle mého názoru zdražilá úprava veřejné zeleně u gymnasia. Jihlavským parkům by slušely i zahradnické úpravy. Návštěvníci města mohou jistě zavítat i mimo jeho střed do Vodního ráje i do blízkého romantického Janského kopečku. Škoda, že pod ním je již dlouhá léta zdevastovaný dům.

Těch zřícenin je bohužel v Jihlavě více, třeba bývalá slévárna v Lesnově i nepoužívané novinové stánky. Cílem mnoha návštěvníků Jihlavy je i City Park, král mnoha jihlavských supermarketů. Od něho je pak kousek do zoologické zahrady, která je v Jihlavě bezkonkurenčně největším turistickým lákadlem.

Věřím, že celkový dojem z Jihlavy může být pro návštěvníky dobrý a budou se do našeho města vracet.

Pavel Šlechtický,
předseda zastupitelského klubu KSČM

ODS

Nejprve je třeba říci, že od revoluce se Jihlava velmi proměnila. Zejména historické centrum zaznamenalo výrazný posun k lepšímu. Kdo pamatuje nebo kdo si najde historické fotografie, musí souhlasit.

Jakým dojmem město působí, závisí zejména na jeho urbanistické struktuře. Pokud je harmonická a nějakým způsobem pravidelná či zformovaná, jako je například náměstí, ale paradoxně i některá

sídlíště, pak vnímáme tyto lokality pozitivně, aniž bychom o tom museli přemýšlet. Je to takový ten efekt, když například projíždíte rakouským, švýcarským, italským či francouzským městem a říkáte si, proč je to tady takové pěkné...

Je to tím, že struktura města a formy v něm jsou poměrně uniformní a proto vytváří na první pohled harmonii, která je pozorovateli příjemná.

Na druhé straně vnímání jsou třeba jihlavské lokality nových rodinných domů v části Helenín či Residence Kaskáda, kde jde o naprostou disharmonii. Smutné na tom je, že jsou to na stovky let nevrátne zásahy do struktury města, které navíc devalvují cenu nemovitostí těch, kteří tam bydlí.

Jihlava má co dohánět. Tak jako pečujeme každý o svůj zevnějšek a poskytujeme mu odbornou péči například v podobě kadeřníka, kosmetičky, apod., tak i o vzhled města, vzhled jeho struktury a tvář veřejného prostoru musí někdo systematicky a dlouhodobě pečovat.

Nejsme příznivci vytváření nových pracovních míst ve struktuře magistrátu, přesto usilujeme o vznik malého kvalitního útvaru, řekněme mu třeba „Městský ateliér“, vedený hlavním architektem města“ s personálním obsazením 3 kompetentních osob, které by si pro svou práci pak tvořily další týmy kombinované napříč jednotlivými odbory úřadu.

Mezi hlavní úkoly tohoto „Městského ateliéru“ by mohlo například patřit: tipování problémových lokalit a jejich úprav, prověřování investičních záměrů města, tipování a příprava lokalit pro bydlení, podnikání, rekreaci... a urbanistická forma těchto lokalit. Urbanistické studie, regulační plány. Vytvoření manuálu tvorby veřejného prostoru, který by obsahoval typy dlažeb, tvary košů, laviček, zastávek, turistických označků, „označků při vjezdu do města“, práci se zelenými plochami a prostory... a mnohé další prvky.

Ateliér by měl na konkrétní lokality vytvářet prostorová pravidla pro developery, která by byla vodítkem a cestou k nové, ale kultivované zástavbě. Mohl by přicházet s iniciativou pro revitalizace. Měl by se vyjadřovat v rámci stavebních a územních řízení ke stavbám, rekonstrukcím, apod.

V ideálním případě by mohl být tvůrcem podrobného zadání, či přímo tvůrcem konceptu dalšího územního plánu města a mnoho dalšího. Pěkným příkladem toho, když se o něco pečuje dlouhodobě a systematicky je grafický manuál města, který vytvořila grafička paní Eva Bystrianská.

Výrazným krokem v této oblasti je i nastartování námi iniciovaného procesu vedoucího k revitalizaci Masarykova náměstí.

Rozpočet města není bezedný, ale

protože stavby, silnice, veřejné prostory a další jsou tu na minimálně příští desítky či stovky let, domníváme se, že je třeba finance najít a zaplatit slušné a nezávislé odborníky, kteří o vzhled města budou pečovat.

Navíc vzhled prostředí ve kterém žijeme, a tím máme na mysli i vnitřní prostředí (bytů, domů, veřejných staveb...), výrazně ovlivňuje, kultivuje a vychovává, aniž bychom si to uvědomovali. Čím lepší je prostředí ve kterém žijeme, tím lepší jsou lidé v něm.

David Beke,
zastupitel města

TOP 09

Už sama otázka ukazuje, že v této věci cítíme v Jihlavě určitý problém. Pokud mám na ni jednoduše odpovědět, musím přiznat, že z toho Jihlava vychází poměrně špatně.

Jihlava je krásné historické město, nicméně současný stav její infrastruktury, veřejných prostranství, mobiliáře a udržování pořádku je poněkud tristní. Čtenáři to možná znají stejně jako já. Když přivezete do našeho města hosty nejen ze zahraničí, ale i z České republiky, máte klidné srdce, že jim můžete Jihlavu představit jako krásné a udržované město?

Já bohužel ne a stává se mi, že když vystoupím s cizinci na našem náměstí, je mi až poněkud trapně. Přitom tady nejde jen o neustále omílaný Prior, který je velkým vředem na tváři Jihlavy a jedním z největších architektonických zločinů minulého režimu.

Jde o vzhled celého centra města a různé nekonceptní a diletantské zásahy do jeho podoby (např. známý případ pařeniště). Jde tady např. i o to, že nám chybí něco jako městské stavební předpisy nebo manuál tvorby veřejných prostranství.

Vzhled města pak ovlivňují i takové zdánlivé maličkosti jako třeba sedm různých druhů laviček, které můžete ve městě potkat. A to nemluvíme o udržování pořádku, třeba o přetékajících odpadkových koších zejména u zastávek MHD, ale nejen u nich.

Podobně jako u většiny dalších oblastí, chybí Jihlavě jasná a kvalitní koncepce i pro tvorbu veřejných prostranství a konkrétně pro podobu centra města. Doufáme, že alespoň v případě centra se již začíná situace měnit. Nicméně jsme si teď mohli užít alespoň další ročník Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů, který do Jihlavy vždy přinese zajímavou a neotřelou architekturu, která člověku dovolí alespoň na těch pár dní zapomenout na běžný a nepříliš uspokojivý vzhled veřejných prostor v našem městě.

Kryštof Kothbauer,
TOP 09